

“STAN DOUGLAS: FOTOGRAFIER 2008-2013”

I materialet her kan du læse om kunstneren Stan Douglas og den aktuelle udstilling i Nikolaj Kunsthal *Fotografier 2008-2013*. Udstillingen præsenterer værker fra fire af hans nyeste fotoserier: *Crowds and Riots*, *Disco Angola*, *Interiors* og *Midcentury Studio*. Materialet lægger op til et aktivt arbejde med udstillingen gennem nedslag i konkrete værker og fotoserier.

Stan Douglas kommer fra Vancouver i Canada. Han beskæftiger sig med historien, og hvordan den bliver til, og hans fotografiske motiver har ofte både en lokal forankring og rummer eksistentielle og globale perspektiver. Undervejs i materialet zoomer vi ind på nogle af de tematikker, udstillingen problematiserer: Hvordan kan vi forstå og forholde os til historiske begivenheder, og hvordan kan netop Stan Douglas' fotografier bidrage til at gøre historien relevant og nærværende for os i dag? Hvorfor bliver nogle historier til kollektiv erindring, mens andre glemmes – og hvad føles betydningsfuldt for den enkelte? Hvordan er det fotografiske medie med til at konstruere vores opfattelse af virkeligheden og historien?

Stan Douglas er motiveret af at undersøge og synliggøre **utopier** fra fortiden: 'Utopier varer måske ikke længe, men det, der bliver tilbage, er en model for, hvordan en positiv fremtid kunne have fundet sted', siger Stan Douglas i et interview fra 2014. Han fokuserer ikke på de store linjer i historien og forestillingen om en progressiv, rationel og optimistisk udvikling af den menneskelige civilisation.

Snarere er han optaget af at sætte det glemte, det ubetydelige og det marginaliserede i spil, som fx forskellige oprørs- og undergrundsfænomener fra forrige århundrede i Vancouver, New York og Angola, der udgør motiverne i flere af hans serier.

Er det idealistiske bevæggrunde, der ligger bag Douglas' motiver, som i kæmpeformater iscenesætter og genskaber historiens øjeblikke på kunsthallens vægge? Er der et racepolitisk projekt i den sorte fotografs billedpraksis? Stan Douglas har sin egen subtile dagsorden, som præsenteres for beskueren gennem fotografiernes komplekse fortællestrukturer og -kompositioner, der stiller flere spørgsmål, end de tilbyder svar på.

Øverst: *Midcentury Studio* 2010-2011: *Dice*, 1950.
Nederst: *Midcentury Studio* 2010-2011: *Cricket Pitch*, 1951.

KOSTUMEDRAMAER I FRAGMENTER

Stan Douglas har selv omtalt sine fotografier som 'kostumedramaer i fragmenter'. Han iscenesætter eller **reenacter** situationer, steder eller mennesker fra fortiden på en yderst præcis og detaljeret måde. Både steder og menneskers beklædning, kropsholdning og udstråling fremstår med tidstypiske karakteristika, og ofte rummer hans fotografier flere historiske nøjagtigheder, end beskueren har mulighed for at opfatte.

Forud for fotografierne ligger et både bekosteligt og tidsmæssigt krævende arbejde. Stan Douglas er dels en omhyggelig researcher. Han bruger timevis på fotoarkiver, aviser, modemagasiner, politirapporter, interviews og andre former for arkivmateriale. Og dels bliver fotografierne ofte til ligesom spillefilm. Stan Douglas *caster*, instruerer, bygger kulisser op eller udvælger omhyggeligt et sted med et ægte og autentisk udtryk.

Douglas gør en dyd ud af at vise, at hans fotografier er konstruerede. Han opdiger sågar rammefortællinger om fiktive fotografier til nogle af sine fotoserier: Fotografierne i *Midcentury Studio* (2010-2011) skal forestille at være taget af en selvlårt fotojournalist, der rent faktisk levede i Vancouver, og som begyndte at fotografere efter sin tid som pilot under 2. Verdenskrig. I *Disco Angola* (2012) lever Douglas sig ind i rollen som en fotojournalist fra 1970'erne, der fotograferer både i Angola og i New York. Stan Douglas' fotografier rummer et paradoks: Han ønsker at iscenesætte et historisk øjeblik og dets steder og personer så tæt på virkelige hændelser som muligt, men til det formål benytter han sig af alle tænkelige greb. Med Douglas' egne ord: "Der er mere sandhed i løggen end i dokumentaren".

Ordet kostumedrama understreger således både fotografiernes konstruerede og iscenesatte karakter og Stan Douglas' fokus på 'dramatiske' begivenheder og historiske perioder, hvor netop forandring og nye kulturelle udtryksformer bryder frem.

TO OG TO

- Gå rundt i udstillingen, og dan jer et indtryk af værkerne - hvorfor tror I, Stan Douglas kalder sine fotografier for fragmenter?
- Forklar med jeres egne ord, hvad Stan Douglas mener med, at der er mere sandhed i løggen end i det dokumentariske.

GÅ TÆT PÅ - REFLEKSIONSØVELSE I GRUPPER: FRA KRIG TIL KERNEFAMILIE

I serien *Midcentury Studio* agerer Stan Douglas som sagt 'lokal fotojournalist'. Han har fotograferet med datidens fotoudstyr, og forud for projektet researchede han i tusindvis af arkivfotos fra byarkivet i Vancouver. Hans serie fremstår som en visuel skildring af den dagligdag og de begivenheder, der udfoldede sig i Vancouver i perioden 1945-51, hvor samfundet gennemgik en enorm udvikling fra tiden præget af krigen til nogle af de dyder, der kendetegnede 1950'erne: kernefamilien, en økonomisk opblomstring og en ny ungdomskultur, der ønskede at komme videre efter de uheldige år og læsrive sig fra forældregenerationen.

- Virker fotografierne autentiske eller iscenesatte? Begrund jeres svar.

- Hvorfor udstiller Stan Douglas ikke bare nogle originale fotos fra perioden, hvis han gerne vil 'genoplive' perioden?

- Hvordan kan reenactments gøre historien mere nærværende og levende?

- Idé til perspektivering: Sammenlign Stan Douglas' fotografier med eksempler fra den kunsthistoriske genre **historiemaleri** og/eller eksempler på reenactments fra kunsthistorien og samtidskunsten.

HISTORIEFORSTÅELSE I EN DIGITAL TIDSALDER

I mødet med Stan Douglas' ambitiøse historiske reenactments må man spørge sig selv: hvilken interesse har et internationalt publikum i de ofte tilfældige eller lokale begivenheder, som Douglas tildeler en så insisterende og omhyggelig opmærksomhed? En del af svaret er, at Stan Douglas herved tilbyder os et dobbelt og nærmest paradoksalt blik på historien. Det er *netop* gennem nuancer, detaljer og betydningsladede fortællinger – fra et lokalt eller i hvert fald ofte subjektivt perspektiv – at historien bliver nærværende, vedkommende og mulig at identificere sig med for andre.

Man møder ofte ytringen, at vi lever i en historieløs tid, og at unge i dag tilhører en historieløs generation. Men på mange måder er historien i dag mere tilgængelig end nogensinde. På nettet findes en enorm mængde af sorteret historisk materiale, som er tilgængeligt for alle. Det er ikke længere kun den specialiserede historiker, der har adgang til historiske fragmenter og detaljer. Mange museer er i dag forpligtet til at digitalisere og offentliggøre deres arkiver, og vi har derfor fået en helt ny mulighed for at gå direkte til historiske kilder. Men hvordan navigerer vi i vores kildesøgning på internettet, når vi fx ønsker at søge viden om et historisk emne, hvordan sorterer vi materialet, og hvordan skaber vi sammenhæng og mening i det, vi finder fra vores fælles fortid?

Stan Douglas organiserer sine fotos i serier, der kan fremstå meget uhomogene og usammenhængende. Dels er de enkelte billeder meget forskelligartede, og dels er sammenhængen mellem de enkelte billeder ikke altid indlysende. Seriernes uensartede karakter kan ses som en væsentlig parallel til måden, hvorpå information og viden optræder sideordnet og værdifrit i en digital tidsalder: han synliggør og tilgængeliggør fortidens fragmenter, men det er op til os selv at skabe mening og sammenhæng - præcis som når du researcher et emne på nettet.

TO OG TO

- Hvordan vil I beskrive sammenhængen mellem de enkelte fotografier og serien, dvs. mellem 'del' og 'helhed' i udstillingen?
- Udstillingstitlen *Fotografier 2008-2013* er meget neutral – prøv at finde en fælles titel for den samlede udstilling, når I har været hele vejen rundt. Er det nemt eller svært? Begrund jeres svar.

GÅ TÆT PÅ - REFLEKSIONSØVELSE I GRUPPER: LEVET VERSUS FORTALT HISTORIE

I serien *Disco Angola* sammenfletter Stan Douglas to samtidige oprørs- og frigørelsesbevægelser og -udtryk fra 1970'erne: hhv. afkolonialiseringen af Angola, og hvor Angolas oprørsbevægelse kæmpede mod den portugisiske kolonimagt, og hvor **capoeira**-dansen dyrkedes blandt bl.a. oprørssoldaterne, og discoscenen i New York, der i sin tidlige fase var en rebelsk undergrundsgenre, hvor bl.a. homoseksuelle havde et frirum. To steder og to fænomener der umiddelbart har vældig lidt med hinanden at gøre - New York og Angola - bindes altså sammen, idet musikken (disco) og dansen (capoeira) har fælles rødder i afrikansk kultur. Det er et ekstra tvist i serien, at parallellen observeres og sanses gennem den fiktive fotograf, der - måske endda tilfældigt? - befinder sig i både New York og Angola i 1970'erne.

- Fotografierne i serien passer sammen parvist – hvordan vil I beskrive relationen mellem de to fotografier, I ser på næste side? (Entydigt, kompleks, andet...?)
- Beskriv den rolle, I har som beskuer, når I står over for Stan Douglas' billeder: hvordan giver billederne mening for jer som henholdsvis levede og fortalte historier?

Øverst til venstre: *Disco Angola* 2012: *Capoeira*, 1974.
Øverst til højre: *Disco Angola* 2012: *Kung-Fu Fighting*, 1975.
Nederst: *Crowds and Riots* 2008: *Abbott & Cordova*, 7 August 1971.

NOSTALGI, REVOLUTION ELLER KATASTROFETÆNKNING?

Stan Douglas har et særligt blik for det oversete, det inferiorer eller det udgrænsete, ligesom han er interesseret i forskellige oprørs- og undergrundsfænomener. I en spritny app, *Circa 1948*, zoomer han eksempelvis ind på to boligkvarterer i Vancouver, der er forsvundet som følge af urbanisering. Som bruger kan du bevæge sig rundt i de to fortidige kvarterer, møde karakterer og lytte til brudstykker af deres samtaler. Kunstnerens interesse for Vancouvers fotoarkiv bygger på hans fascination af det, der er i fare for at forsvinde, eftersom dette arkiv, ligesom mange andre arkiver i dag, er 'dømt' til destruktion, da de opfattes som ubrugelige og værdiløse. Man kan fristes til at kalde Stan Douglas en romantisk **nostalgiker**, der kæmper en forgæves kamp mod det uundgåelige faktum, at en masse information, levet liv og unik viden går tabt – altså en form for moderne forgængeligheds- eller **vanitas**-tematik. *Interiors*-værket *Olde Curio Shop* (2010) rummer måske endda en direkte reference til kunsthistoriens vanitasbilleder i det skildrede porcelæn.

Men i nostalgien findes et kritisk og måske endda revolutionært potentiale: Man længes tilbage efter noget, der ikke er her mere, og heri ligger også et underforstået ønske om at forandre det eksisterende. Som sagt er Stan Douglas optaget af tidligere tiders utopier, og i denne interesse findes en kritisk vilje til at se på historien på en hypotetisk og **kontrafaktisk** måde: Kunne det frigørende potentiale i Angolas afkolonialisering have resulteret i noget andet end den efterfølgende og lange borgerkrig, som landet endte i? Og kan vi i dag bruge viden og erfaring fra dengang til at forandre nuet til det bedre?

Stan Douglas' historiesyn kan også sammenlignes med den tysk-jødiske filosof **Walter Benjamins** tanker om tid. Benjamin flygtede i 1940 fra nazisterne, og med sig havde han bl.a. en tegning af den samtidige kunstner Paul Klee, som betød meget for ham. Undervejs skriver han om billedet: "*Det forestiller en engel, der ser ud som om, den er ved at fjerne sig fra noget, den stirrer på. Dens øjne er opspærrede, dens mund er åben, og dens vinger er bredt ud. Sådan må histo-*

riens engel se ud. Den har vendt sit ansigt mod fortiden. Hvor der for vore øjne viser sig en kæde af begivenheder, der ser den én eneste katastrofe, som uafsluttelig hober ruindynger oven på hinanden og slynger dem foran englens fødder. Den ville gerne blive, vække de døde og føje det, der er slået i stykker, sammen igen. Men fra Paradiset blæser en storm, som har grebet fat i dens vinger og er så voldsom, at englen ikke længere kan folde dem sammen. Denne storm driver den uophørligt ind i fremtiden, som den vender ryggen til, mens ruindyngerne foran den vokser ind i himlen. Det, vi kalder fremskridtet, er denne storm."

REFLEKSIONSØVELSE OM NOSTALGI, REVOLUTION OG KATASTROFETÆNKNING

- Diskutér, hvor Stan Douglas placerer sig i forhold til ruindyngerne og fremtidens storm.
- Del jer i tre grupper, hvor hver gruppe skal finde værker, der kan passe til de tre overskrifter: 'Nostalgi', 'revolution' og 'katastrofetænkning'. Diskutér, hvordan værkerne udtrykker de forskellige overskrifter. Begrund efter tur jeres valg af værker for resten af klassen.

TO OG TO

- Kan I komme i tanke om en vigtig begivenhed i jeres eget liv, der ville have haft et markant andet forløb, hvis de ydre omstændigheder havde været anderledes, eller hvis du havde truffet et andet valg?
- Hvilke historiske begivenheder må efter jeres opfattelse ikke forsvinde fra den kollektive erindring? Kom både med eksempler fra en personlig/ lokal synsvinkel og eksempler af mere almengyldig og etisk karakter.

GÅ TÆT PÅ - REFLEKSIONSØVELSE I GRUPPER: DEN OPHOBEDE OG STANDESE HISTORIE

Fotoserien *Interiors* gengiver uberørte tidslommer, hvor rummene og deres indretning ikke ligefrem har fulgt med tiden og udviklingen. Serien adskiller sig fra de øvrige ved ikke at være opstillede scenarier, men derimod skildringer af mennesketomme rum og interiører, hvor historien så at sige har hobet sig op, og tiden synes at være gået i stå. Men på trods af interiørernes rodede og kaotiske fremtoning aner man et levet liv i rummene og en bagvedliggende struktur og orden, som er skabt af rummets beboere over meget lang tid.

- Hvorfor udstiller Stan Douglas interiør-motiverne i kæmpe format?
- Vælg et af billederne, og fortæl en historie om den person, der lever i rummet til daglig.
- Fortæl hinanden om en genstand, I har bevaret længe, og som har betydning for jer selv som et dokument om jeres egen historie.

Venstre: *Interiors* 2009-2010: *Olde Curio Shop*.
Højre: *Interiors* 2009-2010: *Artist's Cabin*.

HISTORIEN FORSTÅS GENNEM NUET

Titlerne i Stan Douglas' fotografier peger ofte på gabet mellem årstallet for den skildrede begivenhed og dennes nutidige iscenesættelse for kameraet. Det er med til at tydeliggøre, at vi altid oplever fortiden og historien gennem nuet, og at historien aldrig er tilgængelig i sin rene form. Historien er en størrelse, der bliver til - og forandrer sig - gennem vores viden og erfaringer og de relationer, vi indgår i.

Vores forståelse af, hvad der skete i 1970'erne, vil for eksempel være præget af vores viden om den historiske udvikling, der fandt sted i årtierne herefter. Serien *Disco Angola* sætter dette forhold på spidsen. Discomusikken var indledningsvist en rebelsk og frihedssøgende undergrundsgenre, men blev sidenhen til allemandsje og populærkultur. Samtidig bevægede Angola sig fra den nationale frihedsbevægelseres romantiske sejr over de portugisiske koloniherrer med capoeira-dansende soldater ind i en lang og blodig borgerkrig. Med tidens briller kan vi altså ikke blot se ligheden mellem de to frihedssøgende virkeligheder i 1970'erne – vi har også en viden om, hvordan de to kulturer sidenhen blev henholdsvis kapitaliseret og korrumpet, hvilket indgår i den samlede forståelse af værket.

TO OG TO

- Kan I komme i tanke om en oplevelse fra jeres eget liv, der senere viste sig at få en langt større betydning, end I havde forestillet jer i oplevelsens 'nu'?

GÅ TÆT PÅ - REFLEKSIONSØVELSE I GRUPPER: FORBINDELSER PÅ TVÆRS AF HISTORIEN

I *Abbott & Cordova*, 7 August 1971 fra serien *Crowds and Riots* har Stan Douglas iscenesat Gastown Riot, en såkaldt 'Smoke-In' ved Maple Tree Square i Vancouver, hvor alle tilstedeværende røg hash. Ud over kravet om en legalisering af hash protesterede de 2000 deltagere også over politiets stadig mere hårdhændede metoder. Den fredelige demonstration endte i en konfrontation, hvor 79 blev anholdt, og 38 blev sigtet. Stan Douglas har iscenesat begivenhederne ved bl.a. at rekonstruere daværende lokale forretninger, koncertplakater og aviser. I dag hænger billedet permanent og i stort format i et butiksvindue på det samme sted og giver kvarterets borgere et visuelt indblik i de tidligere lokale hændelser.

- Hvordan vil I beskrive fotografiets gengivelse af begivenheden? Ligner det (jeres forestillinger om) dokumentarfotografier fra dengang? Prøv at beskrive stemning, lys, komposition og farver i billedet.

- Hvilken relevans kan billedet have for kvarterets borgere i dag?

- Nogle gange opdager og oplever man 'forbindelser' på tværs af geografiske steder som Stan Douglas' fotograf, der får øje på lighedstræk mellem Angola og New York i 1970'erne. Et andet eksempel kan være, at ideer og tanker fra tidligere perioder genoplives og får relevans mange år senere, fordi et eller andet i kulturen nu er modent til at skabe mening i historien. Hvad kan vi lære af *Abbott & Cordova*, 7 August 1971 i dag? Er der noget, vi først kan forstå nu, 44 år senere?

- Har I oplevet at kunne identificere jer med en person, en romanfigur, en musikgenre, eller politiske eller filosofiske strømninger fra fortiden?

UNDERVISNING I NIKOLAJ KUNSTHAL

Vi tilbyder dialog- og øvelsesbaserede undervisningsforløb og fotoworkshops for 5. kl.-gym./HF, VUC og seminarierne. Undervisningsforløbene har relevans for fagene billedkunst, dansk, historie, samfundsfag og engelsk i både grundskole og gymnasiet og opfylder folkeskolens kompetencemål i de nævnte fag. Alle forløb er baseret på en aktiv elevdeltagelse, hvor en fælles undersøgelse og udfoldelse af udstillingens problematikker tager afsæt i elevernes viden, erfaringer og jagttagelser.

Følg os på Instagram her: @nikolajkunsthall_learning.

UNDERVISNINGSFORLØB

VÆLG MELLEM:

1 time: dialog i udstillingen
Pris: 300 kroner

1,5 time: dialog og øvelser i udstillingen
Pris: 400 kroner

2,5 time: dialog i udstillingen og efterfølgende fotoworkshop
Pris: 500 kroner

BOOKING

E-mail: booking@nikolajkunsthall.dk
Tlf.: 33 18 17 90

Forsidefoto: *Crowds and Riots* 2008: *Hastings Park, 16 July 1955*

Tekst: Hilde Østergaard, Diana Gerlach, Fanny Bruun og Una Mathiesen Gjerde
Redaktion: Hilde Østergaard og Diana Gerlach

DET FOTOGRAFISKE MEDIE: MELLEM VIRKELIGHEDSSKILDNING OG MANIPULATION

Stan Douglas interesserer sig ikke kun for historiens politiske og sociale begivenheder, men også for selve det fotografiske medies rolle gennem historien. Hans værker udstiller ofte måden, hvorpå virkeligheden og historien bliver til gennem fotografiets mange genrer, som vi kender fra især underholdningsindustrien og nyhedsmediernes.

Stan Douglas benytter sig af de stilistiske og ofte genkendelige udtryksformer, koder og tekniske greb, som film, tv-produktion, nyhedsjournalistik og internettet er kendetegnet af. Han mimer datidens Hollywoodfilm, gamle mordmysterier og jazzens storhedstid i **film noir** for at tydeliggøre, at hans fotografier er konstruktioner, som skabes af de medier, der fortæller dem. Der er ikke tale om en direkte kritik af medierne, men ved at skifte mellem forskellige teknikker og metoder formår han at skærpe vores blik for det konstruerede og altid mere eller mindre manipulerende udsnit af virkeligheden og historien, som fotografiet tilbyder.

Douglas overlader det således til os selv at være opmærksomme og kritiske beskuerer i mødet med alle de visuelle udtryksformer, vi møder dagligt. Men man kan også sige, at hans fotografier hjælper os på vej og måske gør os bedre til at gennemskue, hvordan medierne er med til at påvirke, trendsætte, kanonisere og vinkle de konkrete begivenheder.

TO OG TO

- Diskutér, hvad der for jer er det fotografiske medies mest grundlæggende egenskaber.
- Tag udgangspunkt i eksempler fra alle de fire serier i udstillingen, og undersøg fotografiernes forhold til *tid* og *virkelighed*.

GÅ TÆT PÅ - REFLEKSIONSØVELSE I GRUPPER: TYPE ELLER STEREOTYP?

I serien *Midcentury Studio* er der en gruppe fotografier med titlen *Malabar People*, der viser medarbejdere og stamgæster fra den dengang eksisterende natklub *Malabar* i Vancouver. Serien repræsenterer dels den mangfoldighed af typer, der frekventerede natbaren, ligesom persongalleriet supplerer seriens øvrige fotografier.

- Skab jer et overblik over hele serien, og indkreds de stemninger, tematikker, konflikter, referencer, modsætninger og overraskende elementer, der er på spil i Stan Douglas' skildring af Vancouver i årene 1945-1951.
- Kig på personerne i *Malabar People*-serien. Hvem er de, og hvordan fremstår de for beskueren, hhv. visuelt og gennem titlen? Er de typer eller stereotyper? Begrund jeres svar.

Venstre: *Midcentury Studio* 2010-2011: *Malabar People: Logger, 1951*.
Højre: *Midcentury Studio* 2010-2011: *Malabar People: Single Woman I, 1951*.

UTOPIER - AKTUELLE ELLER PASSE?

Stan Douglas' skildring af oprør, fællesskaber og utopier er knyttet til mange forskellige problemstillinger: Kolonialisme, postkolonialisme, klasseforskelle, borgerrettigheder, raceforskelle, ungdomsoprør og manipulerende historie- og nyhedsformidling. Finder vi tilsvarende kampe og problemstillinger i dag?

Vi har nu gennem en årrække hørt om 'de store fortællingers død', postmodernismens opløsning af universelle værdier, og tilbage i 1993 skrev den amerikanske politolog og professor Francis Fukuyama bogen *Historiens afslutning og det sidste menneske*. Her fremsætter Fukuyama det omstridte synspunkt, at efter murens fald og den kolde krigs ophør vil det liberale demokrati og den fri markedsøkonomi dominere over alle andre ideologier og dermed blive "historiens afslutning". Stan Douglas placerer sig i slipstrømmen af disse tendenser med sin interesse for fortidens forføjede utopier, men samtidig er hans fotografier med til at skærpe blikket for de fortællinger og muligheder, der findes i sprækker og mellemrum - og som muligvis peger frem i tiden?

PERSPEKTIVERENDE RESEARCHOPGAVE I GRUPPER: HVOR FINDES UTOPIERNE I DAG?

- Gå på jagt efter yderligere information om fotografiernes historiske 'utopier' som eksempelvis capoeira, discomusik, cricket, fagforeninger, hippiebevægelsen etc.
- Diskutér, om dans, musik og kunst er aktuelle platforme for oprør og frigørelse for jer i dag. Pussy Riot, det danske punkband Iceage og urban gardening er vidt forskellige eksempler på bevægelser og udtryk, der dyrker det politiske og etiske idealistiske indhold i en kunstnerisk form. Kan I komme med andre eksempler?

FOTOWORKSHOP I GRUPPER SE OG DEL JERES OMVERDEN MED STAN DOUGLAS OG INSTAGRAM

Vælg mellem følgende opgaver med udgangspunkt i en af de fire fotoserier:

CROWDS AND RIOTS

Tag udgangspunkt i en historisk begivenhed eller konflikt i nyere tid, som betyder noget særligt for jer, og som har med menneskemængder og oprør at gøre. Udvælg et øjeblik, som koncentrerer dramaet gennem tydelige stemninger og positioner i begivenhedsforløbet. Reenact situationen med henvisning til så mange historiske fakta som muligt. Dokumentér med ét foto, og læg billedet op på Nikolaj Kunsthalls Instagram-konto under @NikolajKunsthall_learning #StanDouglas #CrowdsandRiots

DISCO ANGOLA

Tag udgangspunkt i en nutidig og global bevægelse som fx Det Arabiske Forår, Occupy, WikiLeaks, Islamisk Stat eller Je Suis Charlie. Læg vægt på centrale modsætninger og dilemmaer og de forskellige konsekvenser, muligheder, drømme, utopier eller dystopier, som den valgte bevægelse rummer for mennesker forskellige steder i verden. Skab to fortællinger om den samme bevægelse, som I iscenesætter som to fotografier. Læg billederne nummererede op på Nikolaj Kunsthalls Instagram-konto under @NikolajKunsthall_learning #StanDouglas #DiscoAngola

MALABAR PEOPLE

Skab jeres egen Malabarserie med 'persontype-portrætter' fra et bestemt lokalmiljø eller en særlig kultur, som I enten selv iscenesætter eller 'finder' og beder om lov til at fotografere. Det kan være typer fra en speciel cafe eller bar, som i Douglas' serie, men det kan også være typer fra skattemiljøet, fra en netcafe, fra jeres skole, fra en sportsklub eller et andet miljø, hvor I skildrer de forskellige karakterer, der får fortællingen om netop dette særlige sted til at leve. I skal fotografere dem, så deres funktion og rolle er tydelig. Læg billederne nummererede op på Nikolaj Kunsthalls Instagram-konto under @NikolajKunsthall_learning #StanDouglas #MalabarPeople

INTERIORS

Dokumentér en eksisterende 'tidslomme', dvs. et sted eller et interiør, hvor tiden synes at være gået i stå, er gammeldags/retro, viser spor efter de mennesker, der bruger rummet til dagligt, men hvor alting har fået lov til at bestå uforstyrret af verdens gang. Læg billedet op på Nikolaj Kunsthalls Instagram-konto under @NikolajKunsthall_learning #StanDouglas #Interiors

HUSK

- Giv alle i jeres gruppe en tydelig rolle i samarbejdet, lyt til hinandens ønsker og ideer, og giv plads til forandringer undervejs.
- Vælg en egnet location for jeres foto eller fotoserie, brug evt. rekvisitter og udklædning, hent inspiration fra film, nyhedsprogrammer, hjemmesider om historie etc., og find evt. på en rammefortælling om fotografen - kort sagt: brug Stan Douglas' egne metoder.
- Hvis I fotografierer i det offentlige rum, skal I huske at spørge folk, om I må tage billeder af dem, og fortælle dem, hvad billederne skal bruges til.
- Redigér evt. jeres fotografier i Instagram eller andre billedredigeringsprogrammer, så billederne får et historisk 'ægte' udtryk.
- Læg billederne op på Nikolajs Instagram-konto under @NikolajKunsthall_learning, tilføj de rette hashtags (se ovenfor) og evt. en lille beskrivelse.

LEKSIKON

Utopi: Ordet utopi er græsk og betyder ikke-sted. Det bruges ofte om et ikke-eksisterende sted i betydningen et *uopnåeligt samfundsideal*, dvs. noget urealistisk og uvirkeligt og ofte i betydningen 'det perfekte' og positive. Modsætningen *dystopi* knyttes derimod til forestillingen om en mere dystert og uheldssvanger fremtid.

Reenactment: Reenactment er en måde at formidle historie på, hvor deltagerne forsøger at genskabe en bestemt tidsperiode eller begivenhed. Dette kan være et enkelt slag for eksempel i Den Amerikanske Borgerkrig eller en hel historisk tidsalder som fx middelalderen. Ofte går man højt op i autenticiteten af alle detaljer, herunder fx kostumer og kulisser. På den måde bliver oplevelsen mere autentisk, og det bliver nemmere for både aktører og beskuerer at leve sig ind i perioden.

Historiemaleri: En genre inden for malerkunsten, der viser historiske hændelser, bibelske og mytologiske scener samt fortællinger fra antikens litteratur. Fra 1600-tallet og frem til slutningen af 1800-tallet var historiemaleriet den mest prestigefyldte billedtype. Der stilles store krav til historiemaleren, der både skal fortolke det historiske, bibelske, mytologiske eller litterære forlæg, omsætte det til billedsprog og komponere en fremstilling, der kan fænge beskuerens sind og sanser.

Capoeira: Det er uvist, hvornår kampdansens capoeira opstod, men meget tyder på, at den kan spores helt tilbage til tidlig portugisisk slavehandel. Det forlyder, at slaverne i Brasilien foregav, at capoeira var en dans, da deres herrer ellers ville forbyde dem at træne kampsport.

Nostalgi: Sammensætning af det græske *nostos* 'hjemrejse' og *algos* 'smerte'. Ordet bruges om at længes efter noget tabt, forsvundet eller bare gamle dage.

Vanitas: Det latinske *vanitas* kommer af latin 'forfængelighed', og er afledt af *vanus* 'tom'. Vanitasbilleder er en billedtype, der findes især inden for stilleben-malerier (tysk 'stille liv') i form af opsætninger af livløse genstande, og som henviser til livets forgængelighed. Almindeligt anvendte symboler er skrøbelige, let forgængelige eller flygtige ting som glas, porcelæn, blomster, frugt, fisk, en udbrændende kærte, et ur eller sæbebobler.

Kontrafaktisk historie: Kontrafaktisk historie (undertiden også kaldt *alternativ historie*) er en genre inden for historieskrivning, hvor man forestiller sig, hvad der ville være sket, hvis en bestemt handling var faldet anderledes ud. Kontrafaktisk historie skrives både af historikere og af forfattere.

Walter Benjamin: Walter Benjamin (1892-1940) var tysk-jødisk filosof og forfatter, der interesserede sig for bl.a. marxisme og jødisk mysticisme. Som en del af et kritisk historiesyn fremhævede Walter Benjamin ofte en dobbelthed i teknologiens indflydelse på samfundsudviklingen: På den ene side udvider den teknologiske udvikling menneskets opfattelsesevne og kritiske sans, og på den anden side resulterer samfundsudviklingen i et traditionstab og en underholdningskultur uden aura og autenticitet.

Film noir: Fransk for 'sort film' og en filmgenre, der forbindes med krimifilm med en dystert og skæbnetung stemning, hvor filmens personer lever i en kynisk og usympatisk verden. Udtrykket film noir blev oprindeligt lanceret af franske filmkritikere som betegnelse for en række amerikanske film fra 1940'erne og 1950'erne med en særlig visuel stil, hvoraf mange var filmatiseringer af hårdkogte detektivromaner fra 1930'erne.

"STAN DOUGLAS" FOTOGRAFIER 2008-2013

NIKOLAJ
KUNSTHAL

UNDERVISNINGSMATERIALE
9.-10. KLASSE, GYMNASIET/HF, VUC M.FL.

20. MARTS - 10. MAJ 2015

ÅBNINGSTIDER:
TIRSDAG TIL SØNDAG 12 - 17 / TORSDAG 12 - 21

NIKOLAJ PLADS 10 / 1067 KØBENHAVN K / NIKOLAJKUNSTHAL.DK